

Filoména csodái

Szentek közül a legszentebb

A harmadik század végén élt egy királynő Korfu szigetén, aki mindössze 13 évesen mártírhalt. 1802-ben találták meg a sírját, és hamarosan többen is az ereklyéi közelében bekövetkező csodákról számoltak be. A lányt Filoménának hívták. Halálos betegek, bénák és vakok gyógyultak meg, amire az egyház is felfigyelt. A szűz gyermeket óriási tisztelet és hála kezdte övezni, ezért többen is úgy vélték, hogy szentté kell avatni. Mi igaz ezekből a történetekből, és hogyan tett csodát Filoména ott, ahol korábban a reménytelenség uralkodott?

A római katolikus egyház legalább 10 000 szentet és boldoggá avatottat tart nyilván. A legtöbben még nem az életükben kapták meg ezt a címet, hanem nagyon sok esetben a haláluk után vélték a pápák úgy, hogy tekintélyüket az egyház elfogadja. Mártírok, stigmások, remeték, apácák és szerzetesek sokasága élte életét Isten szolgájaként, de nagyon sokszor nehéz élethelyzetben voltak, és a küzdelmeik próbára tették a hitüket. Ezeknek az életutaknak a megismerésével a hívek erőre és mélyebb hitre tettek szert, így követendő példaként tekintettek rájuk. Ugyanez igaz Szent Filoménára is, akivel most közelebbről megismerkedhetünk.

A mártír gyermek

Nagyon keveset tudunk Filoména életéről, mert alig van róla történelmi adatunk.

Állítólag 291-ben született Korfu szigetén, és egy görög királynő volt. Mindössze 13 évesen hunyt el 304-ben Rómában, ahol mártírhalt. A történelmi hiányságokat három egymást nem ismerő személy egészítette ki a 19. században, akik azt állították magukról, hogy kinyilatkoztatásokat kaptak Filoménától. Bár nem kötelességünk elhinni őket, de a három magánszemély tökéletesen kiegészítette egymást, és a Szentszék is elfogadta az állításait. Az egyik kinyilatkoztató *Merkert Mária Lujza* (1817-1872) volt, aki megalapította a Szent Erzsébet Kongregációt és a szegény betegeket segítette. Azóta őt is boldoggá avatták. Mária tehát szellemi üzenetet kapott Filoménától, aki elmondta, hogy Rómába kísérte királyi szüleit, ugyanis a császár hadüzenetet küldött a görögöknek. Az édesapa békét szeretett

volna, de a császár azt a feltételt szabta, hogy bármikor rendelkezésére bocsátja katonáit és hajlandó békét kötni, amennyiben a lánya kezét neki adja. A szülők beleegyeztek a dologba, de hazafelé tartva Filoména azt hangoztatta, hogy ő egyedül Jézus Krisztus jegyese, ugyanis az egész család mélyen vallásos volt. A szülők féltek a római seregtől, de bárholgy könyörögtek a lányuknak, hogy menjen hozzá a császárhoz, megmakacsolta magát, és számára a szüzessége mindennél fontosabb volt. „Bár Görögország királynője voltam, de az én hazám és királyságom az Ég” – mondta. A császár nem fogadta el a válaszát, és végül tömlőbe vetette, abban reménykedve, hogy majd meggondolja magát. A napok teltek, és Filoménának látomásai voltak, amelyben az Ég Királynéja arra készítette, hogy tartson ki, mert idővel kikerül majd a börtönből, de nagy kínokat fog még elszenvedni. Mivel a császár látta, hogy nem tudja magának megnyerni a lány kezét, ezért oszlophoz köttette, később pedig a Tiberis folyóba akarta vetetni. Ám mindkét alkalommal Filoména sebei csodálatos módon begyógyultak, így a Jupitert imádó pogányok kezdtek megtérni. Nem úgy, mint a császár, aki elrendelte, hogy nyilazzák le a lányt, de a nyílvevesszők nem sebeztek meg a testét. Filoména továbbra

is kitartott a hite és elvei mellett, kommunikált az égiekkel, de sajnos végül lefejezték, és vértanúhalált halt. Eddig tart Mária Lujza közlése, és most nézzük a történelmi tényeket!

Meglepő gyógyulások

1802-ben kezdték el feltárni Róma északi részében a Priscilla-katakombákat, ahol egy sértetlen sírhelyre bukkantak. Az üreg három terrakotta téglával volt elfalazva, amelyre a vértanúság szimbólumai voltak felfestve a következő felirattal: „*Béke legyen veled, Filoména*”. A koporsóban a lány csontjait, hamvait és egy száradt vért tartalmazó üvegváza maradványait találták meg. Miután alaposan megvizsgálták és ládába tették, hamarosan a Vatikánban kötött ki, ahol a pápa döntését várta, hogy mi legyen a sorsa. Három évvel később Potenza püspöke egy pap kíséretében érkezett Rómába. A pap, akit *Francesco di Lusiának* hívtak, Mugnano del Cardinale falucskához tartozott, és életének nagy vágya az volt, hogy a temploma számára egy vértanú testét biztosítsa. Hirtelen késztetést érzett arra, hogy mindenképpen Filoménát válassza, de kérelmét elutasította az egyházfő. Hamarosan megbetegedett, majd egy sugalmazást kapott, hogyha Filoménát védőszentjéül fogadja és a mugnanói egyházközséget is a szentnek ajánlja fel, akkor meggyógyul és a kérelmét újra elbírálják. Francesco elfogadta a dolgot, és csodával határos módon felépült, majd hamarosan birtokosa lett az ereklyéknek. Már a hazaút során több olyan gyógyulást is tapasztaltak, amit kizárólag a maradványokhoz tudtak kötni. Végül 1805. augusztus 10-én Filoména maradványai Mugnano templomába érkeztek, aminek hírére többen is odazarándokoltak. Ekkor kezdődött meg a csodák sorozata: vakok, süketek és súlyos betegek gyógyultak meg, akikről az akkori orvostudomány már rég lemondott. Az egyik híres személy, aki felépült halálos betegségéből, *Pauline Jaricot* (1799-1862) volt, aki misszionárius munkát folytatott. A nő vitustáncban szenvedett, de amikor 1835-ben meglátogatta a kegyhelyet és Filoménához imádkozott, meggyógyult, és még három évtizedig élt. A gyógyulások azonban a távolban is működtek, ugyanis voltak olyan betegek, akik még otthonról sem tudtak kimozdulni, de a szűzhöz kezdtek imádkozni. Az akkor 20 éves *Giovanna Cescutti* betegágyánál a pap és a családtagok is Filoménához fohászkodtak, és az imameghallgatás után a halálos beteg csodálatos módon felépült. Egy nápolyi ügyvédnek, akit *Alessandro Serie-nek* hívtak,

Szent Teréz tisztelete

Egy másik fiatal is kiérdemelte a szentté avatást, akit *Lisieux-i Teréznek* (1873-1897) hívtak. X. Piusz pápa a modern idők legnagyobb szentjének nevezte a lányt, aki 24 évesen hunyt el tuberkulózisban. Már gyermekként imádkozott és tevékenykedett a bűnösökért, majd mindenképp kolostorba akart vonulni, de fiatal kora miatt akkor még nem engedték.

A pápa azt mondta neki, ha Isten úgy akarja, apáca lesz. Végül így is történt, és verseket, imákat, majd pedig könyveket írt Isten szeretetéről és saját életéről.

évek óta szervi problémái voltak. Egy napon elzarándokolt a templomba, és kérte a szüzet, hogy gyógyítsa meg, azonban egyre rosszabbul lett, és végül haza kellett vinni. Az ügyvéd felesége magához szorította Filoména egy képét, és mélységes imában arra kérte, hogy gyógyítsa meg a férjét, és cserébe oltárt emeltet neki a templomban. Néhány pillanat múlva Alessandro teljesen felgyógyult, amit semmivel sem tudtak az orvosok megmagyarázni. Másoknak látomásai is voltak a vértanúval kapcsolatban, és még egyes ateisták is hívóvé váltak a gyógyulások láttán. Sőt, voltak olyanok is, akiket olyan problémák gyötörtek, amiket nem tudtak megoldani a hétköznapi életükben. Ekkor arra kérték Filoménát, hogy segítse őket a megoldáshoz, és minden menjen gördülékenyen. Nos, hogy a belé vetett hit által vagy valóban égi segítséggel, de az elbeszélések alapján ezek a segítségkérések is válaszra találtak és a problémák

megoldódtak. 1806-ban egy fából faragott szobrot ajándékoztak a templomnak, amit a nyilvános körmenetekre készítettek. Egy alkalommal azt vették észre, hogy a szobor arca szinte megélné a változáson ment keresztül, máskor pedig kellemes illatot éreztek körülötte. Filoména neve egyre népszerűbb lett, így híre áterjedt Olaszországon át Franciaországba, és végül Európa többi országaiba is eljutott.

A pápa kedvence

A csodák sorozatára felfigyeltek az atyák is, így hamarosan vizsgálódások indultak az ügyben. A legnagyobb áhítattal IX. Piusz pápa viseltetett a kis szent kapcsán, akit Filoména akkor gyógyított meg betegségéből, amikor még csak érsek volt. Amikor pápává választották, nem feledkezett meg Filoménáról, és ellátogatott a mugnanói kegyhelyre, hogy áldását adta mindazokra, akik a leányhoz imádkoztak. A római teológusok ettől függetlenül görcső alá vették az eseménysorozatokat, de 1837-ben végül szentté avatták Filoménát. Ugyanebben az évben Budán jelent meg egy könyvecske róla, majd egy őt ábrázoló festmény is bekerült a budapesti Piarista Múzeumba. Valószínűleg jámbor közösségek alakulhattak a tiszteletére Magyarországon, mert a népszerűsége a 20. századra sem csökkent. Száz év alatt mindenki megismerhette a nevét a világon, de vajon nem csak a hívők túlbuzgóságáról és vakhitéről van szó? Talán minden gyógyulás tévedés lett volna? Nem valószínű, mert bár a hívők között akadhatnak elfogultak, de csodákról számoltak be a hitetlenek és a kételkedők is. Úgy tűnik, hogy Filoména bárhol és bármikor csodát tehet azokkal, akik őszinte szeretettel és kéréssel fordulnak hozzá...

MISKOLCI LÁSZLÓ

